

rente. Naar den er bevilget paa Finansloven, er den at opfatte som en Livrente, der er bevilget en Gang for alle — tidligere i Henhold til Loven af 25de Juni 1881 og senere i Henhold til denne Lov, vi nu, som jeg haaber, skulle vedtage. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse af Tinget.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Dermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde afholdes Onsdag den 16de ds. Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

Mødet hævet Kl. 1. 50'.

7de Møde.

Onsdag den 16de Oktober, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra 855 Præster i den danske Folkekirke har jeg modtaget et Andragende til Rigsdagen om, at Spørgsmaalet om Oprettelse af Menighedsraad maa blive gjort til Genstand for en indgaaende Drøftelse i en dertil nedsat særlig Kommission, forinden et Lovforslag om dette Emne bliver endelig behandlet i Rigsdagen. — Trykte Eksemplarer ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1861—64).

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Koch: Loven af 9de April 1891 har jo sikkert sine og ikke smaa Mangler, men i det hele og store er det efter min Mening en Lov, der har skabt megen Velsignelse. Naar man som jeg i en Række af Aar har været med til at føre Loven praktisk ud i Livet, har det ganske vist ikke kunnet undgaa ens Opmærksomhed, at den har adskillige og ikke ganske uvæsentlige Mangler, men dette har dog ikke kunnet komme i Betragtning over for den Følelse, jeg har af, at Loven i vide Kredse har været til Velsignelse og Støtte for mange værdige gamle trængende. Det er derfor min Tro, at man i alt Fald for Tiden ikke skal forlade det Grundlag, hvorpaa Loven af 9de April 1891 hviler, og som jo i korte Træk er det, at Loven giver Adgang for Kommunalbestyrelserne til efter et frit Skøn at yde værdige trængende en efter deres individuelle Forhold afpasset Hjælp. Der er jo fra anden og meget kompetent Side, navnlig fra Københavns Magistrat, fremkommet et Forslag, som gaar i en uoget anden Retning, og som, da det er udarbejdet med stor Sagkundskab og Dygtighed, ogsaa har fortjent og vakt Opmærksomhed. Dette Lovforslag gaar ud paa, at der skal fastsættes en saakaldt Transgrænse, altsaa at der efter de forskellige Forhold omkring paa Landet og i Byerne skal gives en Bestemmelse af, hvad der absolut behøves til en Persons eller en Families Underhold, og for saa vidt denne Transgrænse ikke naas af den ansøgende, skal han efter Forslaget være berettiget til at modtage et vist Beløb, der stiger, eftersom vedkommende bliver ældre, men dog ikke kan overstige et vist Maksimum. Det lader sig jo ikke fragaa, at dette Forslag navnlig for den praktiske Anvendelse frembyder adskillige Fordele. Men det er et Forslag af en helt anden Natur end Loven af 9de April 1891. Thi medens sidstnævnte Lov er en Understøttelseslov, saa er det af Københavns Magistrat udarbejdede Forslag i Virkeligheden et Forslag